نگاه

هادی اسماعیلی

دولت با گرانی کود کشاورز را زمین‌گیر می‌کند

انتقال یارانه کود شیمیایی از ابتدای زنجیره به انتهای آن، با هدف حمایت مستقیم از کشاورز، کاهش انحراف منابع و شفافیت در تخصیص یارانه آغاز شده است. براساس شیوه جدید، کشاورز ابتدا کود را با قیمت آزاد خریداری می‌کند و پس از ثبت اطلاعات، احراز کشت و تأیید مصرف، یارانه یک میلیون تومانی هر کیسه ۵۰ کیلویی به حساب او واریز می‌شود. به این ترتیب، دولت به‌جای عرضه کود با قیمت یارانه‌ای، پرداخت حمایت را به مرحله پس از خرید و مصرف موکول کرده است. هرچند این تغییر از نظر شکلی با هدفمند کردن یارانه توجیه می‌شود، اما از نظر اقتصادی ابهام مهمی را مطرح می‌کند و آن اینکه آیا کشاورز توان تأمین هزینه اولیه خرید نهاده را دارد و آیا تأخیر در دریافت حمایت به تولید او آسیب نمی‌زند؟

اصل هدفمند کردن یارانه و رساندن منابع عمومی به مصرف‌کننده واقعی قابل دفاع است، اما تغییر محل پرداخت یارانه الزاماً به معنای افزایش کارایی اقتصادی نیست، زیرا در سازوکار جدید، بخشی از مسئولیت تأمین مالی دولت به کشاورز منتقل می‌شود. بهره‌بردار باید هزینه بیشتری را در ابتدای فصل کشت بپردازد و پس از طی مراحل اداری، بخشی از آن را پس بگیرد، حال آنکه درآمد کشاورزی معمولاً ماه‌ها پس از سرمایه‌گذاری اولیه و با برداشت و فروش محصول حاصل می‌شود. بسیاری از کشاورزان نیز سرمایه در گردش محدودی دارند و افزایش هزینه خرید کود، آنها را با انتخاب دشواری روبه‌رو می‌کند. آنها یا باید منابع مالی بیشتری تأمین کنند یا از مقدار مصرف نهاده بکاهند. تصمیم دوم اگرچه در کوتاه‌مدت هزینه نقدی را کاهش می‌دهد، اما در ادامه ممکن است عملکرد و کیفیت محصول را تحت تأثیر قرار دهد.

تأمین به‌موقع کود بخشی از فرایند تولید است و نمی‌توان آن را صرفاً یک خرید معمولی تلقی کرد. تغذیه گیاه تابع مرحله رشد، ویژگی‌های خاک، نوع محصول و شرایط اقلیمی است و تأخیر در مصرف نهاده در زمان مناسب، همیشه با پرداخت یارانه در ماه‌های بعد جبران نمی‌شود. از طرف دیگر، کاهش مصرف نامتوازن کودهای شیمیایی هدفی درست و مورد تأیید اصول کشاورزی پایدار است، اما جایگزینی آنها با کودهای آلی و زیستی نیازمند برنامه فنی، آزمون خاک، شناخت نیاز غذایی گیاه و دسترسی به نهاده‌های استاندارد است. این کودها در بسیاری از الگوهای کشت نقش مکمل دارند و جایگزینی سریع آنها با کودهای معدنی، بدون بررسی علمی، ممکن است کمبود عناصر غذایی و افت عملکرد را به دنبال داشته باشد. بنابراین کاهش مصرف کود به دلیل افزایش قیمت را نمی‌توان با توصیه عمومی به مصرف نهاده‌های جایگزین جبران کرد.

تجربه حذف ارز ترجیحی باید در ارزیابی این تصمیم جدی گرفته شود. آن سیاست نیز با هدف حذف رانت، اصلاح نظام توزیع یارانه و انتقال حمایت از ابتدای زنجیره به مصرف‌کننده نهایی اجرا شد و قرار بود به‌جای تخصیص ارز ارزان به وارد‌کننده، حمایت مستقیماً به مردم برسد، اما افزایش قیمت کالاهای اساسی و رشد هزینه سبد معیشت، فشار سنگینی بر خانوارها وارد کرد و پرداخت‌های جبرانی نتوانست قدرت خرید از دست‌رفته را به‌طور کامل حفظ کند. البته تورم عمومی، نرخ ارز و هزینه واردات نیز در افزایش قیمت‌ها نقش داشتند، اما آن تجربه یک درس عینی داشت و آن اینکه انتقال یارانه به انتهای زنجیره بدون مهار آثار قیمتی و پیش‌بینی سازوکار حمایتی مؤثر، لزوماً به نفع مردم تمام نمی‌شود.

اکنون همان منطق در حوزه نهاده‌های کشاورزی دنبال می‌شود، البته با این تفاوت که فشار اولیه این بار به تولیدکننده وارد خواهد شد. اگر افزایش هزینه خرید کود به کاهش مصرف یا افزایش هزینه تمام‌شده محصول منجر شود، پیامد آن در بازار مواد غذایی نیز ظاهر خواهد شد. کشاورز برای جبران هزینه‌ها ممکن است مصرف نهاده را کاهش دهد، سطح زیر کشت را تغییر دهد یا بخشی از هزینه‌های ضروری تولید را محدود کند. این تصمیم‌ها در مقیاس گسترده بر میزان عرضه محصولات اثر می‌گذارند و احتمال افزایش نیاز به واردات و رشد قیمت مواد غذایی را بالا می‌برند، به همین دلیل، صرفه‌جویی احتمالی دولت در پرداخت یارانه، اگر با تضعیف تولید همراه شود. در ادامه با هزینه‌های بیشتری در بخش تولید، تجارت خارجی و امنیت غذایی روبه‌رو خواهد شد.

نمی‌توان از کشاورز انتظار افزایش تولید و بهره‌وری داشت، اما همزمان دسترسی او به نهاده‌های ضروری را دشوارتر کرد. تولید محصولات راهبردی، کاهش وابستگی به واردات و حفظ امنیت غذایی به سرمایه در گردش، ثبات سیاست‌های حمایتی و تأمین به‌موقع نهاده وابسته است. کشاورزان کوچک و متوسط نیز در مقایسه با واحدهای بزرگ، توان مالی و دسترسی اعتباری محدودتری دارند و افزایش هزینه اولیه خرید کود فشار بیشتری بر آنها وارد می‌کند. در نتیجه این سیاست ممکن است نابرابری در دسترسی به نهاده را افزایش دهد و تولیدکنندگان کم‌سرمایه را بیش از سایرین تحت فشار قرار دهد.

هدفمند کردن یارانه نباید به معنای انتقال بار مالی دولت به کشاورز باشد. امکان ثبت سطح زیر کشت، تعیین سهمیه و نظارت بر میزان مصرف وجود دارد و دولت می‌تواند هنگام خرید، مبلغ یارانه را از فاکتور کشاورز کسر و تسویه را مستقیماً با مراکز عرضه انجام دهد. خرید اعتباری، اختصاص سرمایه در گردش فصلی و پرداخت بخشی از حمایت پیش از آغاز کشت نیز راهکارهایی هستند که هم شفافیت توزیع را حفظ می‌کنند و هم مانع افزایش فشار نقدینگی بر بهره‌بردار می‌شوند. در این صورت، حمایت دقیقاً در زمان نیاز به تولیدکننده می‌رسد و دریافت آن به تأخیرهای اداری پس از مصرف وابسته نخواهد بود.

معیار موفقیت این سیاست نباید صرفاً کاهش هزینه بودجه‌ای یا تغییر محل پرداخت یارانه باشد، بلکه میزان مصرف متوازن کود، عملکرد محصولات، هزینه تمام‌شده تولید، درآمد کشاورز و قیمت مواد غذایی باید مبنای ارزیابی قرار گیرند. تجربه حذف ارز ترجیحی هشدار می‌دهد که اصلاح نظام یارانه‌ای بدون توجه به قدرت خرید گروه هدف، ممکن است هزینه‌ای بیشتر از منافع مورد انتظار ایجاد کند. حمایت از کشاورز وقتی معنا دارد که پیش از خرید نهاده در اختیار او قرار گیرد، نه پس از آنکه هزینه را از منابع محدود خود پرداخت کرده است، اصلاحی که نقدینگی تولیدکننده را تضعیف کند و احتمال کاهش مصرف نهاده و افت تولید را افزایش دهد، حتی اگر با هدف شفافیت و جلوگیری از رانت آغاز شده باشد، در عمل ضدتولید خواهد بود. امنیت غذایی با جابه‌جایی ارقام بودجه‌ای حفظ نمی‌شود، بلکه به توان اقتصادی کشاورز و استمرار تولید وابسته است.

آتش ناترازی گاز فقط با صرفه‌جویی مردم خاموش می‌شود

شرکت ملی گاز: در ۲۴ ساعت گذشته، مصرف روزانه گاز در بخش خانگی، تجاری و صنایع جزء به ۴۷۳ میلیون مترمکعب رسید و ۶۸ درصد تولید کشور را به خود اختصاص داد

گزارش یک

بهناز قاسمی

ناترازی گاز مشکلی است که می‌تواند زندگی روزمره مردم و چرخ تولید کشور را تحت تأثیر قرار دهد. افزایش فاصله میان تولید و مصرف گاز، فشار زیادی بر نیروگاه‌ها، صنایع و شبکه تأمین انرژی وارد می‌کند. در روزهای سرد سال، این مسئله اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، زیرا تأمین گاز خانگی معمولاً در اولویت قرار می‌گیرد و ممکن است صنایع با محدودیت مواجه شوند. با وجود تأکیدات دولت بر صرفه‌جویی در مصرف گاز، شرکت ملی گاز اعلام کرد در ۲۴ ساعت گذشته، مصرف روزانه گاز در بخش خانگی، تجاری و صنایع جزء به ۴۷۳ میلیون مترمکعب رسید و ۶۸ درصد تولید کشور را به خود اختصاص داد. همچنین در ۲۱ آبان‌ماه با مصرف ۵۰۰ میلیون مترمکعب گاز در بخش خانگی و تجاری، مصرف رکورد زده است.

زمستان، فصل برف‌بازی و قدم زدن در هوای سرد است، اما وقتی سرمای هوا با کمبود گاز همراه شود، دیگر خبری از لذت زمستان نیست. شاخص شدت مصرف انرژی در ایران دو برابر متوسط جهان است و براساس بررسی‌های صورت‌گرفته تنها در بخش خانگی و اداری، معادل دو فاز پارس جنوبی (۱۱۲ میلیون مترمکعب) اتلاف گاز اتفاق می‌افتد. اما امسال شرایط تولید و تأمین گاز از سال‌های قبل تفاوت بسیاری دارد. از یک‌سو تولید گاز با حمله رژیم تروریستی امریکا به پارس جنوبی در جریان جنگ تحمیلی کاهش یافته و از سوی دیگر ناترازی‌های سال‌های گذشته نیز به امسال منتقل شده و میزان تولید به شدت کاهش یافته است.

■ خروج ۲۸ درصد از ظرفیت تولید گاز از مدار در جریان جنگ

در جریان حملات دشمن به تأسیسات گازی کشور، ۲۸ درصد از ظرفیت تولید گاز کشور از مدار خارج شد. در جریان حملات دشمن، چهار پالایشگاه گازی آسیب دیدند و مواردی آسیب نیز در تأسیسات صنعت گاز ثبت شد، اما با وجود این خسارات، تلاش کارکنان صنعت گاز و مدیریت شرایط بحرانی، مانع از اختلال فراگیر در شبکه سراسری گاز کشور شد. آبان امسال، در مقایسه با سال گذشته، هوا سردتر شده و مصرف گاز خانگی و تجاری نیز افزایش داشته است. این افزایش مصرف در حالی است که شرکت ملی گاز از ماه‌ها قبل نسبت به آسیب‌های جنگ تحمیلی رژیم تروریستی امریکا به مخازن گاز و کاهش تولید در پاییز و زمستان اطلاع‌رسانی کرده بود. گفته می‌شود، با افزایش مصرف گاز در فصل زمستان؛ استان‌های مازندران، گلستان و خراسان شمالی با احتمال تنش در تأمین گاز مواجهند. کاهش ۲ درجه‌ای دمای وسایل گرمایشی و مدیریت مصرف در استان‌های تهران، البرز و سمنان می‌تواند نقش مؤثری در کاهش فشار بر شبکه گاز و تأمین پایدار گاز استان‌های شمالی داشته باشد. به گفته رئیس مرکز راهبری شبکه ملی گاز ایران، ۲۱ آبان در حالی رکورد مصرف گاز خانگی و تجاری زده شده که این میزان مصرف را ما، سال گذشته در آذرماه تجربه کردیم. زنگ خطر افزایش مصرف در بخش خانگی و تجاری، قطع گاز در صنایع را به صدا درآورده و ضروری است که مشترکان خانگی با رعایت نکات جزئی، شرکت ملی گاز را همراهی کنند. به گزارش خبرگزاری صداوسیما، غلامرضا کوشکی، رئیس مرکز راهبری شبکه ملی گاز ایران با بیان اینکه در ۲۴ ساعت گذشته، مصرف روزانه گاز در بخش خانگی، تجاری و صنایع جزء به ۴۷۳ میلیون مترمکعب رسید، گفت: از این میزان، ۴۷۳ میلیون مترمکعب در بخش خانگی مصرف شده است. رقمی که نشان می‌دهد ۶۸ درصد از کل تولید گاز کشور، صرف بخش‌های خانگی، تجاری و صنایع جزء می‌شود. وی افزود: میزان مصرف گاز در این بخش‌های خانگی و تجاری در ۲۴ روز نخست آبان امسال، روزانه به‌طور میانگین ۱۹ میلیون مترمکعب بیشتر از مدت مشابه سال گذشته بوده است.

کوشکی با اشاره به سرمای زودرس در نیمه دوم آبان بیان کرد: مصرف گاز خانگی و تجاری در ۲۱ آبان با ثبت نصابی جدید به حدود ۵۰۰ میلیون مترمکعب رسید، رقمی که سال گذشته در آذرماه تجربه شده بود. رئیس مرکز راهبری شبکه ملی گاز ایران با بیان اینکه میزان تولید گاز کشور امسال به دلایل ناشی از جنگ تحمیلی نسبت به سال گذشته کاهش یافته است، تصریح کرد: در روزهای آبان امسال، تولید گاز روزانه حدود ۱۱۷ میلیون مترمکعب کمتر از مدت مشابه سال گذشته بوده است.

■ مردم الگوی مصرف را رعایت کنند

وی با تأکید بر اینکه کاهش تولید و افزایش مصرف، ناترازی گاز را تشدید می‌کند، از مردم خواست با رعایت الگوی مصرف و همکاری با خادمان صنعت گاز، به تأمین پایدار انرژی در ماه‌های سرد سال کمک کنند. رئیس مرکز راهبری شبکه ملی گاز ایران از مشترکان خواست با اقداماتی ساده، از جمله کاهش یک درجه‌ای دمای محیط خانه، پوشیدن لباس گرم، استفاده از پرده‌های ضخیم در منازل، تنظیم دمای وسایل گرمایشی و استفاده صحیح از وسایل گرمایشی در بخش‌های تجاری، کشاورزی و صنعتی و مدیریت مصرف انرژی، به حفظ جریان پایدار گاز در همه بخش‌ها در اقصی نقاط کشور کمک کنند.

گزارش ۲

سعیده زمانی

سانسور ۵ ساله گزارش کیفیت خودرو

اظهارات روز گذشته رئیس سازمان ملی استاندارد ایران درباره تحول در نظام نظارت بر تولید، حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و ضرورت ارتقای شفافیت در فرایندهای نظارتی، بار دیگر موضوع کیفیت خودروهای تولید داخل و نحوه اطلاع‌رسانی درباره آن را به یکی از پرسش‌های جدی افکار عمومی تبدیل کرده است. فرزانه انصاری، صیانت از حقوق مصرف‌کنندگان و ارتقای کیفیت تولیدات داخلی را از مسئولیت‌های اصلی سازمان تحت مدیریتش اعلام کرد و گفت که برنامه‌هایی نیز برای هوشمندسازی نظارت، ارزیابی عملکرد تولیدکنندگان و ارتقای کیفیت محصولات در دستور کار قرار دارد.

■■■

گزارش کیفیت خودرو پیش از آذر ۱۴۰۰ به‌صورت ماهانه از سوی شرکت بازرسی کیفیت و استاندارد ایران منتشر می‌شد. در این ارزیابی‌ها، خودروهای داخلی از نظر عیوب ظاهری و عملکردی بررسی و در گروه‌های قیمتی مختلف، با توجه به سطح کیفیت و نتایج ارزیابی، از یک تا پنج ستاره دریافت می‌کردند. این گزارش‌ها اگرچه تمام ابعاد کیفیت خودرو از جمله ایمنی در تصادف، دوام بلندمدت و غیره را پوشش نمی‌داد، اما دست‌کم تصویری از وضعیت کیفی محصولات در زمان تولید ارائه می‌کرد. گزارش آذرماه ۱۴۰۰ به‌عنوان آخرین گزارش کیفی، ۳۴ محصول را در بر می‌گرفت و از جمله آخرین گزارش‌های عمومی قابل دسترس در این زمینه است و پس از آن اگرچه فرایند نظارت بر عملکرد کیفی خودروسازان از سوی مقام‌های ناظر انجام شده، اما در نهایت نتایج آن در دسترس عموم قرار نگرفته است.

■ دست کوتاه مصرف‌کنندگان

شاید این گونه تصور شود که برای مصرف‌کننده خودرو که در شرایط انحصاری مجبور به تحمل هر گونه گرانی و سایر شرط و شروط از سوی خودروسازان می‌شود، کیفیت خودرو آخرین موضوعی باشد که به آن توجه می‌کند، اما واقعیت آن است که انتشار عمومی گزارش‌های کیفیت علاوه بر آنکه می‌تواند تصویر شفافی از خودروی موردنظر ایجاد کند دست‌کم می‌تواند خودروسازان را در برابر افکار عمومی پاسخگو کند. در این سال‌ها عمده تجربه مصرف‌کنندگان از شفاف‌سازی خودروسازان بیشتر مربوط به ارائه گزارشاتی به قصد گران کردن محصولات بوده و عمدتاً افزایش قیمت کارخانه‌ای، فاصله قیمت بازار و کارخانه، هزینه تمام‌شده تولید و میزان زیان یا سود خودروسازان، به‌طور مستمر مورد توجه قرار گرفته‌اند. حتی در مواردی، جزئیات هزینه تولید و صورت‌های مالی شرکت‌ها نیز در دسترس عموم قرار می‌گیرد. با این حال، در سمت دیگر این معادله، اطلاعات مربوط به کیفیت محصولی که با این هزینه تولید و با قیمت بالا به دست مصرف‌کننده می‌رسد، جایگاه روشنی در اطلاع‌رسانی عمومی ندارد. گویی خریدار باید بداند برای خرید خودرو چقدر هزینه می‌کند و خودروساز برای تولید آن چه میزان منابع صرف کرده است، اما ضرورتی ندارد بداند در برابر این هزینه چه کیفیتی دریافت می‌کند.

■ کیفیت، بخشی از راهبرد رقابت‌پذیری

کیفیت در صنعت خودرو به معنای فراتر رفتن از صرف مونتاژ دقیق قطعات، کاهش صدا یا افزایش دوام بدنه است. خودروسازان بزرگ جهانی، کیفیت را به‌عنوان مجموعه‌ای از شاخص‌های فنی، ایمنی، قابلیت اطمینان، رضایت مشتری و عملکرد خودرو در تمام چرخه عمر آن تعریف می‌کنند. در این راستا، کیفیت، نه‌تنها یک ویژگی تبلیغاتی برای افزایش فروش، بلکه بخشی از راهبرد رقابت‌پذیری خودروسازان به‌شمار می‌آید.

نگاهی به تجربه بازارهای جهانی نشان می‌دهد که کیفیت و ایمنی خودرو در بسیاری از کشورها صرفاً موضوعی داخلی میان خودروساز و نهاد ناظر نیست، بلکه اطلاعات آن به‌عنوان بخشی از حقوق مصرف‌کننده در دسترس عموم قرار می‌گیرد. وجه مشترک این گزارش‌ها آن است که اطلاعات مربوط به عملکرد خودرو، تنها در اختیار تولیدکننده باقی نمی‌ماند. نهادهای دولتی، مؤسسات مستقل و انجمن‌های مصرف‌کنندگان هر کدام از زاویه‌ای به بررسی محصول می‌پردازند و نتایج را به شکلی قابل استفاده برای خریدار منتشر می‌کنند. در این شرایط مصرف‌کننده می‌تواند با مقایسه اطلاعات، متناسب با بودجه و نیاز خود تصمیم بگیرد و خودروساز نیز در معرض قضاوت عمومی قرار می‌گیرد. در کشور ما، اما چنین زنجیره‌ای از اطلاع‌رسانی شکل نگرفته است. گزارش‌های ارزیابی کیفی که پیش‌تر منتشر می‌شدند، دست‌کم امکان مقایسه نسبی محصولات داخلی را فراهم می‌کردند، اما توقف انتشار همان گزارش‌های محدود به معنای از دست رفتن یکی از ابزارهای نظارت عمومی بر عملکرد خودروسازان است.

هرچند به گواه کارشناسان، بخشی از مشکلات صنعت خودروسازی به فرسودگی تجهیزات، محدودیت سرمایه‌گذاری، نوسان تأمین مواد اولیه و ضعف فناوری برمی‌گردد، اما نمی‌توان تمامی کاستی‌ها را به تحریم و محدودیت‌های خارجی نسبت داد. کیفیت پایین برخی قطعات، ناهماهنگی میان خودروساز و قطعه‌ساز، تغییرات مکرر برنامه تولید و نبود سیستم ارزیابی مؤثر تأمین‌کنندگان نیز در شکل‌گیری این وضعیت نقش دارند. تا زمانی که خودروساز، قطعه‌ساز را تنها بر اساس قیمت پایین‌تر انتخاب کند و نه توان مهندسی و کیفیت تولید، انتظار ارتقای پایدار محصول چندان واقع‌بینانه نخواهد بود. نخستین اقدام ضروری، تغییر نگاه از کنترل کیفیت به مدیریت کیفیت است. باید مشخص شود هر قطعه در چه شرایطی تولید شده، مواد اولیه آن از کدام تأمین‌کننده آمده و چه میزان انحراف از مشخصات فنی داشته است. ایجاد نظام ردیابی قطعات و ثبت دیجیتال اطلاعات تولید می‌تواند امکان شناسایی سریع منشأ عیب را فراهم کند. دومین اقدام، استقلال و تقویت نظام ارزیابی کیفیت است. نهادی که کیفیت خودرو را ارزیابی می‌کند باید بتواند بدون ملاحظه، ملاحظات تولیدی و تجاری، نتایج آزمون‌ها را منتشر کند و خودروساز را نسبت به رفع نواقص پاسخگو نگه دارد. از سوی دیگر، کیفیت باید به یک شاخص اقتصادی برای خودروساز تبدیل شود. میزان خرابی در دوره گارانتی، فراوانی مراجعات تعمیرگاهی، هزینه خدمات پس از فروش و رضایت مشتریان باید در ارزیابی عملکرد مدیران و شرکت‌ها تأثیر مستقیم داشته باشد. همچنین حمایت از تولید داخلی نباید به معنای پذیرش کیفیت پایین باشد، همان‌طور که واردات نیز به تنهایی تضمین‌کننده کیفیت نیست. سیاست صنعتی باید همزمان از تولیدکننده توانمند حمایت و برای محصول بی‌کیفیت هزینه واقعی ایجاد کند.

جوابیه

با ارسال «جوابیه‌ای» به «جوان» صورت گرفت

اذعان وزارت کشاورزی به کسر ۱۴,۷۱۵ ریال به ازای هر کیلوگرم گندم معمولی تحویلی کشاورزان

پیرو گزارش پنجم آبان «جوان» با عنوان «پول گندم‌کاران اسیر دعوای بیمه‌ای وزارتخانه‌ها» که در بخشی از آن تأکید شده بود «گره حمایت از گندم‌کاران ظاهراً بنا نیست گشوده شود. گندم‌کاران سال‌هاست با مشکلات متعددی از جمله تأخیر در پرداخت مطالبات، قیمت‌گذاری غیرمنصفانه، کمبود نهاده‌ها و فرسودگی ماشین‌آلات کشاورزی، گرانی سموم و افزایش هزینه‌های تولید دست‌وپنجه نرم می‌کنند، اما ماجرای عجیب اخیر، یعنی کسر غیرقانونی پول از مطالبات گندم‌کاران به بهانه «بیمه اجباری» که از سال گذشته رواج یافته، زخمی تازه بر پیکره این قشر زحمتکش وارد کرده است.» روابط‌عمومی وزارت جهاد کشاورزی با ارسال جوابیه‌ای به «جوان» تأکید کرده است:

۱. جایگاه بیمه در مدیریت مخاطرات تولید

با عنایت به جایگاه محصولات اساسی، به‌ویژه گندم در امنیت غذایی کشور، وزارت جهاد کشاورزی در راستای اجرای تکالیف قانونی و صیانت از سرمایه کشاورزان از ظرفیت صندوق بیمه کشاورزی جهت اجرای طرح بیمه فراگیر گندم استفاده می‌کند. این طرح که براساس جزء ۳ بند «ح» ماده ۳۳ قانون برنامه هفتم پیشرفت در دستور کار قرار گرفته، با هدف مدیریت مخاطرات تولید و تضمین استمرار عرضه گندم در سطح کشور اجرا می‌شود.

۲. شفاف‌سازی در خصوص منابع مالی حق بیمه سهم کشاورز

در خصوص مبالغ مربوط به حق بیمه پایه (سهم کشاورز)، لازم به توضیح است که طبق مقررات قانونی، این مبلغ برعهده دولت است و نباید از محل حقوق و درآمدهای مستقیم تولیدکننده برداشت شود. مزارع گندم (دیم و آبی) تحت پوشش بیمه اجباری قرار دارند و حق بیمه پایه آنها ۷,۱ همت تعیین شده است که باید توسط دولت به حساب صندوق بیمه واریز شود. از مجموع مبالغ تعیین‌شده، تاکنون ۳ همت واریز شده و مابقی نیز در جریان و رسیدگی می‌باشد.

۳. استناد به مستندات قانونی جهت رفع ابهام

وزارت جهاد کشاورزی تأکید می‌کند که هرگونه فرایند مالی در این حوزه، صرفاً بر پایه قوانین مصوب کشور صورت می‌گیرد که عبارتند از:

الف) مصوبه شماره ۵۲۵۹۰۷ شورای قیمت‌گذاری: مبنی بر تأمین منابع حق بیمه پایه (سهم کشاورز) توسط دولت، به‌صورت مستقل از قیمت مصوب گندم.

ب) قانون بودجه سال ۱۴۰۵: مبنی بر پیش‌بینی حق بیمه سهم کشاورز در چارچوب منابع و مصارف سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها و اعتبارات حمایتی مرتبط با آرد و نان.

ج) قانون برنامه هفتم پیشرفت که مکلف بودن پوشش بیمه‌ای محصولات اساسی را در راستای امنیت غذایی تبیین کرده است.

۴. نظارت بر ارزیابی خسارات و پرداخت غرامت‌ها:

در راستای حمایت از کشاورزان، کلیه امور ارزیابی خسارت و مستندات فنی در خصوص پرداخت غرامت‌های هفتگی و مستمر به بیمه‌گذاران تحت نظارت این وزارتخانه در حال انجام است، به‌گونه‌ای که در سال جاری نسبت به پرداخت بالغ بر ۴,۴ همت به بیمه‌گذاران محصول راهبردی گندم (دیم و آبی) در سطح کشور اقدام شده است. وزارت جهاد کشاورزی همچنان آمادگی انجام به‌موقع و مؤثر خدمات قانونی در جهت مدیریت ریسک محصولات اساسی و صیانت از امنیت غذایی کشور را داراست.

۵. شفاف‌سازی در مورد نرخ خرید و اصلاحات انجام‌شده:

در پاسخ به ادعاهای مطرح‌شده در خصوص کسر مبالغ از بهای گندم، وزارتخانه تصریح می‌کند این فرایند، بخشی از مکانیزم اصلاحی برای تطبیق نرخ‌های خرید با مصوبات نهایی شورای سیاست‌گذاری است. مطابق مصوبات اولیه شورای اتخاذ سیاست‌های حمایتی و تجاری بخش کشاورزی، قیمت خرید گندم معمولی در بازه ۲۷۵ هزار ریال لغایت ۲۹۵ هزار ریال متناسب با کیفیت تعیین گردیده بود و متعاقباً نیز مبلغ ۲۰۰ هزار ریال به‌عنوان جایزه تحویل توسط شورای مذکور مصوب گردید. با اعمال ارقام یادشده در طول فصل خرید، میانگین بهای هر کیلوگرم گندم معمولی خریداری‌شده در سطح کشور به ۴۹۲,۷۱۵ ریال بالغ گردید.

همچنین مطابق با ابلاغیه شماره ۰۲۰/۱۱۵۶۹۳۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۲ مقام عالی وزارت متبوع و رئیس شورای مذکور، قیمت نهایی هر کیلوگرم گندم معمولی ۴۸۵ هزار ریال به‌صورت میانگین اعلام شد. با توجه به اینکه این رقم کمتر از میانگین عملکرد یاد شده بود، با لحاظ ۷۰۰۰ ریال بابت حق بیمه پایه سهم کشاورز به استناد جزء ۳ بند (ح) ماده ۳۳ قانون برنامه هفتم پیشرفت و نامه شماره ۳۷۸۰۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸ سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها مبلغ ۱۴,۷۱۵ ریال از نرخ گندم‌های معمولی تحویلی کشاورزان به‌صورت یکسان کسر گردید.

لازم به ذکر است، این رقم کسر شده، تنها در دامنه ۹,۲ تا ۳,۳ درصد نرخ مورد عمل در طول فصل خرید بوده است. وزارتخانه با نظارت بر سامانه‌های نرم‌افزاری و فرایندهای بانکی، اطمینان حاصل نموده که سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها نسبت به پرداخت مانده مطالبات کشاورزان اقدام و تسویه حساب نهایی انجام شده است.

بورس کانال ۸/۵ میلیون واحد را پس گرفت

محمدمهدی مافی | جوان

بورس

شاخص کل بورس تهران با رشد ۴۸ هزار واحدی به تراز ۸ میلیون و ۵۱۳ هزار واحد رسید.

به گزارش ایرنا، شاخص کل بورس تهران در پایان معاملات روز دوشنبه ۲۵ آبان، ۴۸ هزار واحد رشد کرد و به تراز ۸ میلیون و ۵۱۳ هزار واحد رسید. شاخص هم‌وزن با رشد ۲۵ هزار واحدی برای نخستین بار در تاریخ بازار سرمایه وارد کانال ۲,۴ میلیون واحد شد و در ارتفاع ۲ میلیون و ۴۱۲ هزار واحد ایستاد. ارزش کل بازار به رقم ۲۴,۵ هزار همت، ارزش معاملات امروز ۷۸۳,۳ همت و ارزش معاملات خرد ۵۲ همت بود. دستیابی به ارزش معاملات ۷۸۳ همتی برای نخستین بار بود که رخ داد و بیش از شش برابر میانگین ارزش معاملات یک ماه اخیر بوده است. فملی ۲۸ هزار واحد شاخص را کاهش داد اما شپنا، تابان و فولاد مجموعا ۲۱ هزار واحد به رشد شاخص کمک کردند. فملی، فولاد، شتبریز و وبملت نمادهای پرتراکنش امروز بودند. امروز ۱۰۰ میلیارد تومان پول حقیقی‌ها از سهام، صندوق‌های سهامی و حق تقدم و ۱۵۲۲ میلیارد تومان از صندوق‌های درآمد ثابت خارج شد و صندوق‌های طلا ۴۰ میلیارد تومان از دست داده‌اند، اما صندوق‌های نقره ۴۰ میلیارد تومان پول حقیقی‌ها را جذب کرده‌اند. ۹۷ درصد نمادهای صندوق طلا امروز در دامنه صفر تا مثبت یک درصد معامله می‌شوند، ولی ارزش معاملات یونیت‌های صندوق‌های نقره در دامنه منفی یک تا مثبت یک در جریان است. فعالان بازار سرمایه امروز شاهد آن بودند که ۶۶ درصد بازار در محدوده سبز و ۵۲۳ نماد مثبت بودند و ارزش صف خرید از ۱۰ همت عبور کرد. دارویی‌ها با جذب ۴۰۷ میلیارد تومان، خودرویی‌ها با ۳۶۷ و فلزات اساسی با ۲۳۴ میلیارد تومان بیشترین ورود پول را داشتند. در مقابل پتروشیمی‌ها با ۷۴۶ میلیارد تومان و چند رشته ای‌ها با ۳۶۰ میلیارد تومان بیشترین خروجی پول سهامداران حقیقی را ثبت کردند. شتران با ۲۸۰ میلیارد تومان و کرماشا به ۲۴۸ میلیارد تومان به ترتیب جذاب‌ترین و منفورترین نمادها برای حقیقی‌ها بودند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۲۶۰۱۲۷۹۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۲ هیات اول متقاضی مرتضی کرامتی به شناسنامه شماره ۶۹ کدملی ۵۴۰۹۹۴۲۲۵۶ صادره فرزند یوسف نسبت به ششدانگ یکباب خانه به مساحت ۶۰/۶۵ متر مربع قسمتی از پلاک شماره ۱۴۵۰۴ اصلی واقع در اصفهان بخش ۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان طبق مبایعه نامه عادی از مالکیت رضا زارعی باطانی سند ۵۲۶۱۹-۱۳۴۷/۰۷/۱۶ دفتر ۱ اصفهان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود، در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند، می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

حسین زمانی علویجه - اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۸/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۲۶

شناسه آگهی: ۲۳۱۶۲۵۴

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۲۶۰۰۹۰۷۷ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۶ و رای اصلاحی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۲۶۰۱۱۸۲۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۹ هیات اول متقاضی علی ال محمود به شناسنامه شماره ۱۳۷ کدملی ۱۲۸۶۹۴۴۸۸۰ فرزند نصرت اله نسبت به ششدانگ یک باب خانه به مساحت ۱۰۵/۱۴ متر مربع پلاک شماره فرعی از ۱۵۱۷۸ اصلی واقع در بخش ۱۵ اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان به موجب سند ۱۴۹۳۴ مورخ ۱۳۵۰/۱۱/۲۴ دفتر ۸۲ اصفهان حسن زارعی مالک رسمی بوده که مورد درخواست مع الواسطه به موجب قولنامه به متقاضی واگذار و تعدادی از شهود آن را تایید نموده اند.) محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود، در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند، می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

حسین زمانی علویجه - اداره ثبت اسناد و املاک شمال اصفهان

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۸/۱۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۸/۲۶

شناسه آگهی: ۲۳۱۶۲۸۴